

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

1931 - Սեպտեմբեր - Նոյեմբեր - թիւ 9-10
էջ

ԽՄԲ. — Հայ Մշակոյթը - Ոսկեդէն դա-
րուն հոգին - Եփեսոսի Ս. Ժողովը . . . 385

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԱԿԱՆ

ԱՍՏՈՒՆԻ Հ. ԿԱՐԱՊԵՏ. — Եփեսական
դաւանութեան աստուածաբանական ցոյցա-
ղրութիւնը 387

ՓԷԶԻԿԵԱՆ Հ. ԵՂԻԱ. — Եփեսոսի Ս. Ժո-
ղովը և Հայ Եկեղեցին 412

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՔԻՐԵՏԵԱՆ Յ. — Վիշապը Հայկական գոր-
գերուն մէջ 417

ՍԱՅՐԱՍՏԵԱՆ ԱՐՇԱԿ. — Հայ ցեղի ծագ-
ման խնդիրը 426

ՆԱԶԱՊԵՏԵԱՆ Հ. Գ. — Քրիստոնէական
ճարտարապետութիւն (սլաւոնական հետազո-
տութիւններ) 434

ԳՐԱԿԱՆ (Սրբազան)

ԵՐ. ՏԵՐ ԿՈՍԵՏԱՍ ՔԷՆՅ. — Տաղ ի Ս.
Աստուածածինն 409

* * Տաղ Ս. Աստուածածինն (Յորդորակո
քաղցր և անոյշ) 410

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ԱՂԹԱՄԱՐԵՏԻ. — Տաղ առ Ս.
Աստուածածին 411

ՓԷԶԻԿԵԱՆ Հ. ԵՂԻԱ. — Տիրամայր . . . 411

ԳՐԱԿԱՆ (Աշխարհիկ)

ԵՐԵՄԵԱՆ Հ. Ս. — Գանիէլ վարուժան . 442

ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ

ԵՐԵՄԵԱՆ Հ. Ս. — Վահրամ Սօֆեան -
Մալխաս 448

ԿԻՐԵՂԵԱՆ ՓՐՈՅ. Լ. — Երկհազարամ-
եակ մը (վարդան ու Աշկերտը) 456

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

ԽՄԲ. — Գերպ. Աւետիս Արփարեան ար-
քեպիսկոպոս ընտրուած Կաթողիկոս - Պա-
տրիարք՝ Կաթողիկէ Հայոց 454

SOMMAIRE

1931 - Septembre - Octobre - numéro 9-10
p.

Réd. — La culture arménienne - L'es-
prit du siècle d'or - Le Concile d'Ephèse. 385

THEOLOGIE

Amadouni P. Garabed. — Exposition
du dogme du Concile d'Ephèse . . . 387

Païtchikian P. Elie. — Le Concile
d'Ephèse et l'Eglise Arménienne . . 412

PHILOLOGIE

Kurdian H. — Le Dragon dans les
tapis arméniens 417

Safrastian A. — Recherche de l'ori-
gine de la nation arménienne . . . 426

Nahabédian P. G. — L'architecture
des églises (recherche historique) . . 434

LITTERATURE SACRÉE

Le bienheureux Der Gomidas. — A
la Mère de Dieu 409

* * A la Mère de Dieu 410

Krikoris Aghtamartzi. — A la Mère
de Dieu 411

Païtchikian P. Elie. — A la Mère
de Dieu (poesie) 411

LITTERATURE PROFANE

Erémian P. S. — Daniel Varoujan . 442

RECENSION

Erémian P. S. — Vahram Sofian -
Malkhas 448

Gurékian Prof. L. — Virgile (pour le
bimillénaire) 456

ECHOS d'ARMENIE

Réd. — Mgr. A. Arpiarian élu Patri-
arche (Catholico) des arméniens catho-
liques 454

1843-1931

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ - ՆՈՅԵՄԲԵՐ

ԹԻՒ 9-10

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ - ԳՐԱԿԱՆ - ԳԻՏԱԿԱՆ - ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ՀԱՏՈՐ ԶԹ ԹԵԶ-ԹԵԶԵ

ՎԵՆԵՏԻԿ Ս. ՂԱԶԱՐ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԸ - ՈՍԿԵՂԷՆ ԴԱՐՈՒՆ ՀՈԳԻՆ

ԵՓԵՍՈՍԻ Ս. ԺՈՂՈՎԸ

Մեր տարեկան տօներուն մէջ ամէնէն
խնքնատիպը, ամէնէն ազգային ու
հրաշափառը՝ Թարգմանչացի է. Հայ Գրի
տօն, Հայ քաղաքակրթութեան պանծա-
ցում, Հայ Յեղի յաւերժացման գիւտ, Հայ
Եկեղեցւոյ սրբակերտութիւնը՝ լեզուական,
ճիւղական եւ հարազատ յղացումներու ըզ-
մայլելի կառուցումներով, որոնց համար իսկ
մեզի այնքան սիրելի եւ սրբազան է:

Անոր մէջ կ'աստուածանայ մեր Յեղին
ստեղծագործ ու կազմակերպիչ ոգին, Մես-
րոպի ու Սահակի պաշտելի զոյգ տիպա-
րներուն մէջ մարմնացած:

Մին՝ իր Յեղին անմահութիւնը կը վճռէ՝
հանճարի մէկ թափովը Հայ Գիրն ստեղծե-
լով: Ու Մեսրոպ կը պաշտուի Հայութենէն՝
պաշտամունքով մը որ կը նստեմանէ հրաճին
Վահագնի ծիրանին ու արեգակները. Հայ
Հանճարի յաղթանակն է՝ Հայ Ուժին վրայ:

Հայաստան երբեք այդքան հարուստ, այդ-
քան երջանիկ չէր եղած:

Հայութիւնն ամբողջ երախտապարտ՝ կը
խոնարհի Սահակի ազնուական մեծութեան
առջեւ, որ իր մէջ կը բերեղացնէ հեղին
մտքի շնորհն ու կշռոյթը, եւ արեւելեան
ցեղերու յղացումին թռիչք երանգաւոր:

Ստեղծագործութիւն, հաւաքոյթ, յղա-
ցում՝ փայլակօրէն կ'իրագործուին, ու ան-
մահութեամբ կը պսակուին: Երեւոյթ՝ նոր-
օրինակ եւ սքանչելի զոր հայութիւնը հրա-
շագործեց. տեսան Յոյնն եւ Ասորին, երանի
տուին հայ աշխարհին: Եւ խորհիլ թէ Յոյն
ու Լատին հսկայ ազգեր հնգեակ եւ աւելի
դարերու պատրաստութեամբ եւ աշխա-
տանքով էր միայն որ վերելակեցին մինչեւ
իրենց Ոսկի դարերու բարձունքը:

Եւ եթէ դարեր, ազգեր ու պատահա-
րներ մեր մշակոյթին դէմ մաքառին, ատով
սակայն ո՛չ կ'ընկրկի եւ ոչ կը լքանի մեր
ցեղը: Ամէնէն մօթն դարերու ծոցէն իսկ
ըյսի շառայներ պիտի ցուցնենք, ինչպէս
հինաւուրց Գողթնի քնարին նրբարուեստ

ՄԵՐ ԲԱԺԱՆՈՐԳՆԵՐՈՒՆ

Խմբագրութիւնա կը խնդրէ այն բաժանորդներէն, որոնք
ցարդ յետեւալ հաշիւներ ունին, փութացնելու անոնց
կարգադրութիւնը: